

Incipit hic oleum proprio de nomine dictum,
 Quod quam sæpe fiat mortalibus utile curis,
 Nec meminisse potest hominum, nec dicere quisquam.
 Huic famosa suos opponunt lilia flores,
 Longius horum et jam spirans odor imbuat auras.
 Sed si quis nivei candentia germina fructus
 Triverit, aspersi mirabitur illicet omnem
 Nectaris ille fidem celeri periisse meatu.

Hoc quia virginitas fama subnixa beata
 Flore nitet, quam si nullus labor exagitarit
 Sordis, et illiciti non fregerit ardor amoris,
 Flagrat odore suo. Porro si gloria pessum
 Integritatis eat, fateor, mutabit odorem.
 Hæc duo namque probabiliū genera inclita florum
 Ecclesiæ summas signant per sæcula palmas
 Sanguine martyrii carpunt quæ dona rosarum,
 Liliaque in fidei gestant candore nitentis.
 O mater virgo, secundo germine mater,
 Virga fide intacta, sponsi de nomine sponsa,
 Sponsa, columba, domus, regina, fidelis amica,
 Bello carpe rosas, læta arripe lilia pace,
 Flos tibi sceptrigero venit generamine Jesse,

A Unicus antiquæ reparator stirpis et auctor.
 Lilia qui verbis vitæque dixit amœna,
 Morte rosas tingens, pacemque et prælia membris
 Liquit in orbe suis, virtutem amplexus utramque,
 Præmiaque ambobus servans æterna triumphis.

DICATIO OPUSCULI.

Hæc tibi servitii munuscula vilia parvi
 Strabo tuus, Grimalde pater doctissime, servus
 Pectore devoto, nullius ponderis offert.

Ut cum conceptu viridis consederis horti
 Super opacatas frondenti germine malos,
 Persicus imparibus crines ubi dividit umbris,
 Dum tibi cana legunt tenera lanugine poma
 Ludentes pueri, schola lætabunda tuorum,
 Atque volis ingentia mala capacibus indunt;

B Grandia conantes includere corpora palmis:
 Quo moneare habeas nostri pater alme laboris
 Dum relegis quæ dedo volens, interque legendum
 Ut vitiosa seces deponco, placencia firmes.
 Te Deus æterna faciat virtute virentem,
 Immarcescibilis palmam contingere vitæ;
 Hoc Pater, hoc Natus, hoc Spiritus annuat almus.

APPENDIX

AD OPERA WALAFRIDI STRABI

SERMO IN FESTO SANCTORUM OMNIUM.

(Vide inter S. Augustini Opera, Patrologiæ tom. XXXIX, part. II, col. 2155, serm. n. 209.)

CARMEN DE S. MICHAELE

Walafrido abjudicandum.

Ad te confugio, Michael, tua numina posco,
 Eximium lumen mundi, qui vota precantum
 Suscipis, et placido perducis ad astra volatu,
 Præsidium celeste ferens mortalibus ægris.
 Principio veniam tribuas peccata remittens
 Actibus aut verbis, aut solo noxia sensu;
 Mox animum corpusque tuo medicamine cures,
 Vulnere restringens penitus variosque dolores
 Atque in pace domum foveas, mentemque per ævum
 Lætifices, cedant meliori tristia fotu.
 Tu generis, tu conjugii fiducia nostri.

Torqueat inde ruens nullus mea pectora casus,
 Avertas morbos, proprium aut consume periculum,
 Impendens arcere velis, viresque potentum

C Disjicias, rabido qui me livore fatigant.
 Non humilis pergam, nec vero inglorius ævum,
 Sed liqueat, quantum pro me tua dextera possit,
 Quæ quondam victamque dedit, famamque togato;
 Ipse gubernator rerum, mihi providus adsis,
 Impavidumque tegas, fortunatisque fovendum
 Consiliis, majore gradu contingat honorum
 Illustrem justis operi sensaque beatum.
 Efficias ne dura fames, aut turpis egestas
 Dedecus immergat; natis quos ipse dedisti
 Perpetuum dones cibum, firmamque salutem.
 Sim gratus, carusque meo semperque probandus
 Martiano, quem tu incolumem summo renitentem
 Fastigio, gravidus tutum defende periculis,
 Nunc ego nunc tristem cernam relinquere a cogar.

EPITAPHIUM GEROLDI COMITIS b.

Mole sub hac magni servantur membra Geroldi,
 Hujus jura loci cunctis qui viribus auxit,
 Pannoniis vera Ecclesiæ pro pace preemptus,

D Oppetiit sævo Septembribus ense Kalendis,
 Sideribusque animam dedit. Artus Saxo fidelis
 Abstulit, huc retulit dignoque hic clausit honore.

a Forte re linquere disjunctim.

b Cæsus est in certamine contra Hunnos, anno

799. Vide librum de Visionibus Wettini, supra,
 col. 1063.